

Kunst i offentlige rom:
→ **FORNEBUBANEN**

OM VERKET

Navn på verk

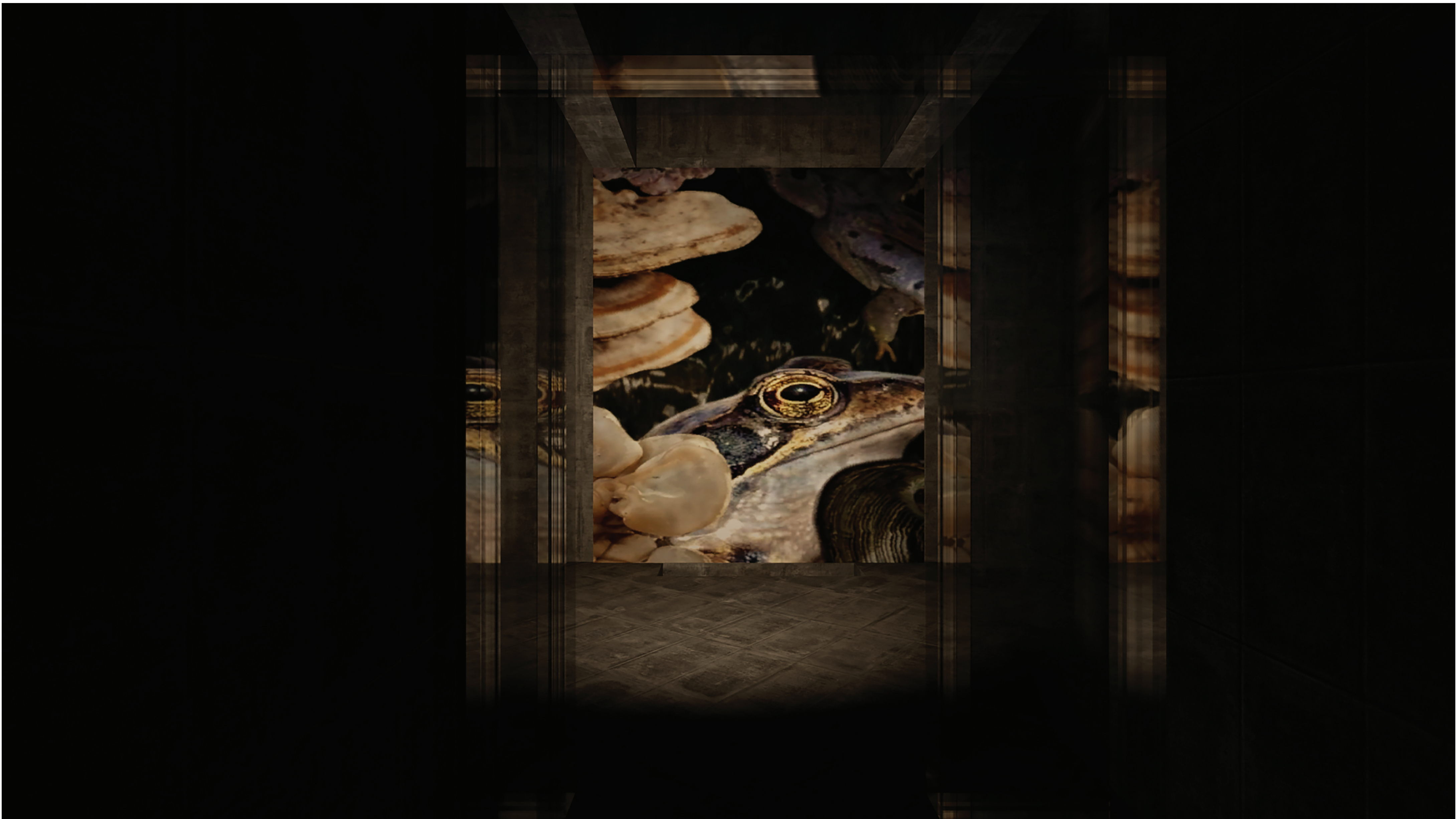

Det levende fjellet

Nærbilder av en skrukkeøre på et asketre i Skøyenparken som gradvis vokser seg større i løpet av en høst. Detaljer fra den sildrende Hoffselven gjennom årets ulike tider. Bobler som kruser i vassdraget ved Dronningfossen, grønne alger under overflaten og vannet som blir til is; nært iskrystallene om dagen, om natten— tiden som passerer. T-baneskinner som tilbakelegges i høy hastighet gjennom den 13 minutter lange reisen fra Majorstua til Fornebu og detaljer fra det elektrifiserte sporveismaskineriet. Bilder fra en småsalamanders liv i dammen ved Skøyen hovedgård og et rumpetroll som gjennom noen vårmåneder blir til en rødlistet Spissnutefrosk i elva. Fjellet som endrer seg ettersom heisen beveger seg ned i dypet og gjennom 400 millioner år; fra skifer, til knollekalk, til alunskifer,

og til grunnfjellet. I de ulike lagene kan man skimte avtrykk av forhistoriske vesener, en skallblekksprut eller en graptolitt fra ovidicium, en brachiopod og en panserhai fra Devon. Fjellet er en kropp, og heisen et øye som observerer de ulike protagonistene fra stasjonens økologi gjennom deres tidsreiser. Menneskene er det aktiverende elementet som igangsetter projiserte bilder idet de entrer glassheisene. Bilder følger heisen nedover dypet av fjellet, og oppover. I lydportaler mellom innsiden og utsiden av stasjonen lever en sonisk organisme som et abstrahert lydbilde av økologien til stasjonen; lyder av elv, teknologi, en skrukkeøre som vokser, blandet sammen over tid— fortid, nåtid, framtid.

Illustrasjon: Gottlieb Paludan Architects , L2-Arkitekter og Sara Eliassen

Skisser: Sara Eliassen

JURYENS BEGRUNNELSE

Sara Eliassen har levert et forslag til et stedsspesifikt audio-visuelt kunstverk som tar utgangspunkt i Skøyen T-banestasjon der natur møter teknologi. I dette filmcollaget møter vi individer fra den lokale Hoffselva, eksempelvis en småsalamander, og et rompetroll som blir til en rødlistet spissnutefrosk. Verket tar form av animasjoner i heissjaktene og i nedre foaje, og følger den reisende på veien opp og ned til t-banepattformen. Eliassens kunstverk blir en fortelling som åpner opp og utvider stasjonens arkitektur, og som med levende fargerike bilder skaper overraskelsesmomenter som endrer seg fra gang til gang avhengig av hvilke heis du bruker. Eliassens verk berører økologi som tematikk, både i et lokalt perspektiv og i en større global sammenheng. Eliassens verk utvider også forståelsen av kunst i offentlig rom på en t-bane-stasjon, både teknisk og innholdsmessig.

Navn på verk

Det levende fjellet

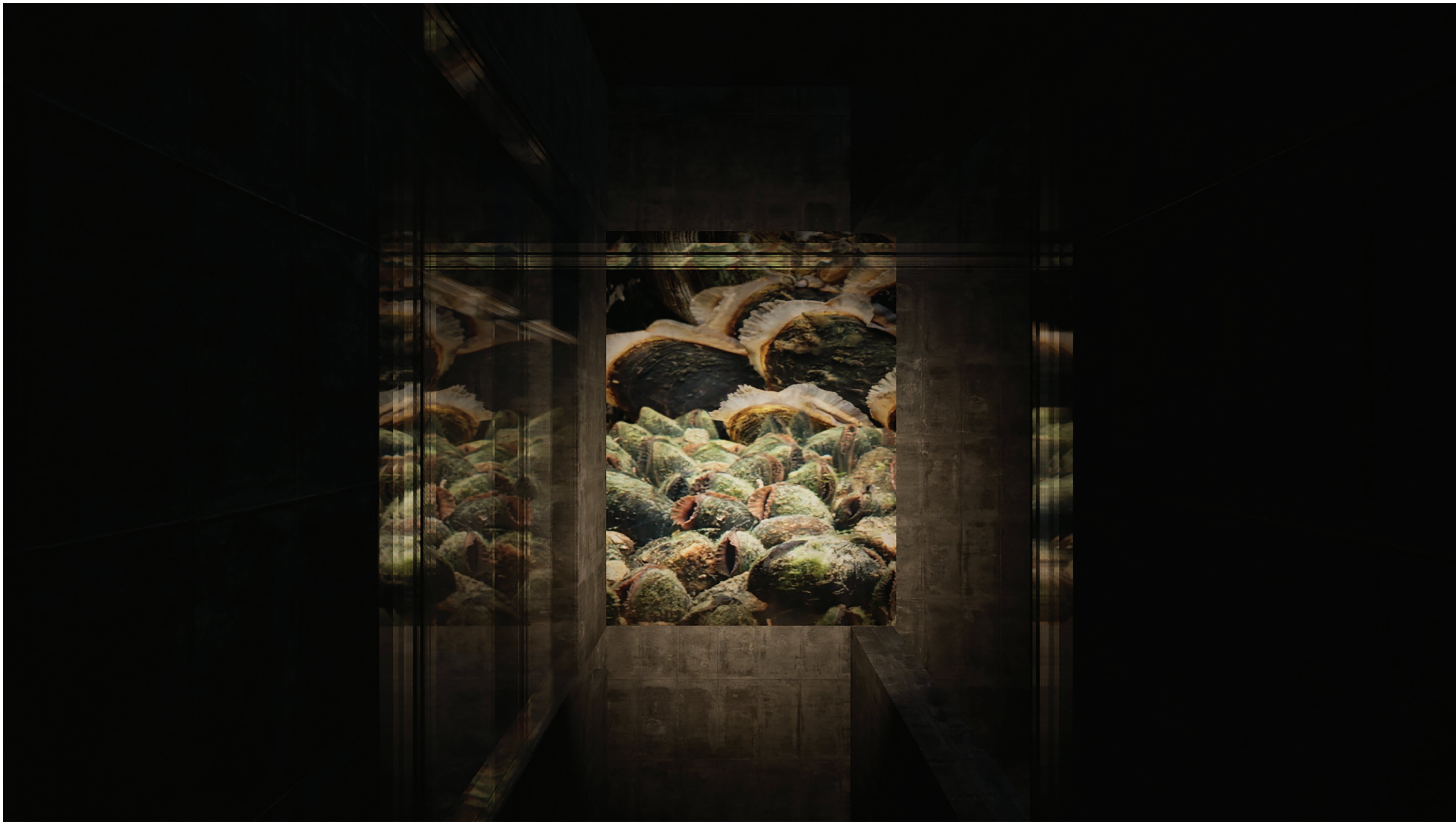
SARA ELIASSEN

Sara Eliassen er en kunstner og filmskaper basert i Oslo, med en praksis som omhandler bildepolitikk, minnesproduksjon og skjermkultur. Eliassen avsluttet nylig en doktorgrad i kunstnerisk utviklingsarbeid ved Kunsthøgskolen i Oslo, avdeling Kunstakademiet, med prosjektet Mediating Uncertainties. Filmene hennes Still Birds og A Blank Slate har vært vist på en rekke internasjonale filmfestivaler, blant disse filmfestivalen i Venezia, Rotterdam Internasjonale Filmfestival og Sundance.

Hun jobber for tiden mot en soloutstilling på Laboratorio Arte Alameda i Mexico City, en iterasjon av soloutstillingen Images [and Talking Back to Them] fra Kunstnernes Hus i Oslo, 2023. Eliassens praksis involverer også prosjekter i offentlig rom: Under the Park (2021), Not Worth It (2007), og The Feedback Loop (med Munchmuseet i bevegelse, 2018). Hun programmerer film og samtaler, og inviterer ofte andre kunstnere inn gjennom bestillingsverk som del av kuratoriske samarbeidsprosjekter. Eliassen har en MFA i eksperimentell film fra San Francisco Art Institute, og bakgrunn fra Whitney Museum of American Art Independent Study Program, 2010/ 2011.

Kunst i offentlige rom:
→ **FORNEBUBANEN**

Illustrasjon: Gottlieb Paludan Architects , L2-Arkitekter og Sara Eliassen

Illustrasjon: Gottlieb Paludan Architects , L2-Arkitekter og Sara Eliassen